

Pulvis Aureus Zellenfis.

Har samme Nytte som Spiritus Lavendulae
Compositus p. 29. No. 19. men er snarere at kom-
me til, efterdi man alleene behøver at legge tidet deraf
paa Tungen, i sær naar den er rørt af Slag.

Pulv. Bezoardicus Hoffmanni.

Er got mod Syrlighed, foreger Transpirati-
onen og stiller Diarrhée. Dosis er en god Knibbe
Ddd i Thez eller Canele-Band.

Pulv. Laxans & ad Febres intermittentes.

Laxere- og Seber Pulver.

Dosis deraf for en fuldvoksen er et halvt Qvint.
tin. Det bruges

1). Som et got Laxere-Middel og gjør snart sin Virkning. Det indtages i Band. Mellem hver Aabning bør man drikke svag Bouillon, saa gjør det ingen Brød; det kan altsaa bruges, naar noget Laxativ behøves. See aabnende Elixir p. 10. No. 8.

2) Imod Kolden eller Intermittentes Fieber.
De som komme om Hesten ere fortrædeligere end
Forsars Fieber. Den første man faaer er
flemmest. Naar Nordlændinger faae Fieberen hos
os, er den altid heel Haardnakket. Egeledes er den
for Fremmede som florte hidtil Landet.

Naar man faaer Kolden, bør man legge sig i en varm Bed, og om mueligt er, udi et stort

og lyst Bærelse; thi hvor nogen ligger i Feberen, mærker man altid suur Lugt, som vidner om den Uddunstning, hvilken den Syge i et lidet Bærelse læt drager til sig, og gjør derudover Feberen langvarigere. Af samme Aarsag bør og Bærelset holdes reenligt, Gulvet bestrøes med frisk Gran-Ris, og naar Aarets Tid, Beyerliget og Omstændighederne det tillade, Døren eller et Vindue undertiden i de Feberfrie Timer aabnes, dog med den Forsigtighed, at ingen Bind kommer til den Syge.

Under Kulden maa den Syge en drikke: hvad han da nyder, det qvæler ham siden og forøger Uroen; Men mærker man at den Syge vil brække sig, saa hjælper man til med sunket Vand, hvilket derfor bør være ved Haanden. Under Heeden drikker man The eller Oloft-Balde fortyndet med Vand, eller Brøds Vand, som gøres smageligt med lidet Citron-Saft, Sukker og lidet Rinsk-Biin. See flere Forslag paa lædskende Drikke under detkiøslende Pulver. p. 49. §. 4. No. 5. Herudi kan man indtage Mixtura Simplex, for desto snarere at komme i Sved.

Hoved-Bærken gaaer lætteligen over, om den Syge taaler et tyndt Klæde over Ansigtet. Kolde Omslag ere farlige. Sveden afvortes med Taalmodighed: Man maa drikke saa ofte man vil; men lidet hver Gang og en foldt. Hænderne behøver man en at holde under Dækket, det er alt nok at de bedækkes med et Tørklæde. Naar Sveden ophører af sig selv, intet pullerende mærkes i Kroppen

No.

Hoved eller Tindinger, skiftes reent Linnet, som
 bør være tørt og røgt med Mastix. Naar Paroxys-
 mus er forbi, kan man staae op. Imidlertid redeg-
 Sengen og Lagnene skiftes.

Mad-Ordringen indrettes saaledes, at den
 Syge intet spiser under paroxymus, en heller nær
 ind paa den samme. I Febere forbydes Mælk,
 Gløde, kogt Fisk, saltet og røget Kød, ukogt Grønt,
 haardkogte Æg, Smør og alt det der er feedt og
 ufordøneligt. Man saaer nøjes med Kød, og
 Grøn-Supper, Steeg, stegt Fisk, Ægge-Søbe, Æll
 og Brød og deslige.

Saa snart første Paroxymus er forbi, maa
 man enten indtage et Brækmiddel, eller et af disse
 Feber-Pulvere: Bræk-Pulver er nødigt om den Sy-
 ge har havt god Madlyst, spiist stærkt, især grov og
 haard Mad, om hans Tunge og Munder ureen, om
 han har slem Smag, har under paroxysmus fornum-
 met Svindel, om Under-Læben har skiælv, om han
 har haft Bæmmelse eller fastet op: da man giver
 Ipecacuanha. See Bræk-Pulver p. 64. No. 38.
 Det er best at tage den et par Timer efter Paroxys-
 mus. Naar Brækningen er forbi og den Syge har
 spiist noget eller druffet Bouillon, lader man ham
 efter Haanden uddrikke en Flaske af Iulepen med
 Malurt-Salt p. 63. No. 37. Finder man af-
 nyelig nævnte Tegn at en har et Brækmiddel nødigt,
 saa gives det paa samme Maade efter næste Anfald.

Men fornemmer man at Maven er stind eller
 haard, den Syge beretter at Bindene buldre og
 at Ryggværken er stærk, da er det nødigt at
 han

han tager Feber-Pulver p. 43. No. 28. men saa tidligt at det har gjort sin Virkning nogle Timer inden næste Anfald ventes. Man seer til at det en tages inden paroxysmus er gandske forbie, siden det ellers kan Laxere for stærkt. Dette repeteres 3 eller 4 Gange paa samme Maade, og hver Gang det har gjort sin Virkning, tages en Glaske af den salte Lulepen. See Malurts Salt p. 63. No. 37.

Man har Aarsag at haabe, det man paa denne Maade kan blive Feberen qvit. 1) Om den paroxysmus, som falder ind paa 5te Dgnn, hverken er længere eller stærkere. 2) Om Bandet stiller sig efter paroxysmus med blegagtigt Gruus paa Bundet i Glasset. 3) Om hver paroxysmus siden bliver mindre. 4) Om Kræfterne en formegert aftage og 5) Om den Syge nu slaaer ud i Næsen eller paa Læberne. Skeer den tidligere, da pleier det betyde en haardnakket Feber.

Indfinde sig en disse Tegn, saa griber man til Chin-China. Er den Syge afrynd og tendre Constitution, paroxysmi voldsomme og vedvare heele 18 à 20 Timer, eller de have nogen betydelig Symptoma, saa som stærk Næse-Blod, voldsom Opkastning, Diarrhé, Blodblandet Stoolgang, eller Smerte ved den venstre Mave-Mund, Daaninger, Sved, som en formindst i Heeden, kold Sved, stærk Hoste, dog Soven ligesom om man var rørt af et Slag, eller Kulden under nogen Paroxysmus ikke vil lade sig brække ved Heede og Sved; Da maa Chin-China tages, og det med Forstand, thi ellers sætter man Livet til under næste Paroxysmus.

Den

Den undgaaer en gjerne Recidive, som boer
paa et fugtigt Sted i nederste Etage af et Huus. Om
Høsten faaer man snarere Recidive end om Foraaret.
Man skaffer sig og Feberen igien, om man en længe
nok bruger Chinchina. Om man indtager purge-
rende Midler, gaar tyndt Klæd, er ude i fugtigt
Veir eller i Blæst eller i Aften-Kulden. Om man
med nogen Ting nieget matter sig, om man spiser for
stærkt eller rørigt og ufordøieligt Mad, saasom Kaal,
Erter, Skinke, røget Kiød, Kiød-Pølse, haarde
kogte Æg, særsk kogt Fisk, Smør, Ost og deslige.
Citroner, Appelsiner, søde Sager og ukogt Grønt
forarsager ligeledes Recidive. Fattige Folk, som ha-
ve ald deres Armød i et og samme Bærelse og saaledes
bestandig drage usund Luft, have ondt ved at blive
Feberen qvit.

Fordækte Intermittente Febere eller de der alle-
ne angribe et Lem til visse Tider med Bærk, for Exem-
pel: Hovedet, Dyet, Dret ic. Kiendes igien deraf at de
komme paa en vis Tid igien, begyndes hver Gang
med Gispn, sluttes med Damp eller Sved, som
lugter suur og Bandet har ligesom Tegls Gruus til
Bundfald.

Bier man for længe med at stille en Feber, saa
exponerer man sig for Guulsot, Batersot eller
Trangbrystighed.

Man aabner aldrig Aaren for Feberens Skyld;
men det kan skee i Haab at forekomme et værre On-
de, som den Syge under noget Anfald trues
med; men da maa, en saadan være Blodrig, have
høy og haard Puls, eller imellem Paroxysmi

fornemme Sting i Brystet eller have voldsom Hoste.

Hysteriske Fruentimmer have haft Fordeel af Kolden, eller rettere sagt af Chinchina, naar de med den samme ere blevne vel curerede. De la Hire slap sin Hierte-Klappen efter en Kold-Feber. At den en hjælper for Lamhed saae man nok af høist Salig Kong Friderichs Exempel. Boerhave paastraar at den lever længe som har vel igiennemgaaet en Quartan-Feber.

No. 29.

Pulv. Pectoralis.

Bryst-Pulver.

Er got mod Sluf-Hoste som er uden Feber. Man tager 2 Thesteer hver anden Time. Løg-Mælk er og god. Man drikker deraf en Pægel Morgen og Aften. Den som under Spanst Slue-Plasteret No. 23. P. 40. er bleven ommeldt, hjælper og ofte, helst om der høres megen Surlen i Brystet og Opkastningen skeer med Besvær-lighed. Mange ere blevne hiulpsne ved at drikke en varm Valde, der laves af $1\frac{1}{2}$ Pægel Mælk der ostes med bruun Syrup. Om Kritte-Hoste see Bryst-Elixir Pag. 24. No. 16, 2 eller 3 Gran Tobaks-Extract stiller mestendeels convulzivist Hoste. Væmmelsen, som det forarsager, afhielpes med en Ske Canele-Band.

No. 30.

Pulvis Refrigerans.

Kjølende Pulver.

Dosis heraf er 2 à 4 Thesteer, det indtages i Band, i The med Citron-Marmelade eller udi Pilsne P. 88. det bruges:

§. I.